

Fiskebestanden plejes

I Danmark er der behov for at sætte cirka tre millioner ørreder ud om året, fordi forholdene i vandløbene er for dårlige til, at fiskene kan reproducere sig selv.

Fiskeribiologerne undersøger med få års mellemrum alle vandløb i Danmark for at opgøre behovet for udsætning, og resultatet af undersøgelserne bliver til en rapport, som kaldes for en udsætningsplan. I den kan man læse, hvor mange fisk, der er behov for, og hvor de skal sættes ud. Når biologerne har lavet udsætningsplanen, må der kun sættes det antal ørred ud, planen anbefaler.

Der findes få vandløb i Danmark, det ikke er nødvendigt at sætte ørreder ud i!

Det er lystfiskerforeningerne, der skal sørge for at skaffe de mange fisk og få dem sat ud. Tidligere købte lystfiskerne de fleste af udsætningsørrederne hos en dambruger, men i de senere år er lystfiskerne selv begyndt at opdrætte deres fisk.

Lystfiskerne er derfor nødt til at indfange moderfisk, som helst skal have nogle gode, naturlige gener. Gode gener har blandt andet betydning for, om fisken er god til at klare sig i naturen og for dens evne til at søge tilbage for at yngle i det vandløb, den selv blev født i. Det er fisk fra dambrug ikke så gode til. De fleste moderfisk fanges derfor i åen sidst på efteråret, når de er på vej hjem for at gyde.

Målet med opdræt og udsætning er, at fiskene på længere sigt skal kunne reproducere sig selv i rene vandløb, så udsætning helt kan undgås. Moderfiskene indfanges på to forskellige måder:

Enten med fangstfælder ude i åen eller ved elektrofiskeri, hvor fisken bedøves med strøm. Når fisken er indfanget, stryges den for æg eller sæd, og den sættes herefter tilbage i åen. Efter befrugtningen lægges æggene ind på et opdrætsanlæg, hvor lystfiskerne passer dem, indtil de klækker. Derefter opfodres de små ørreder, til de er store nok til at blive sat ud.

På denne måde overlever mange flere fisk end ved naturlig gydning. Det er meget vigtigt ikke at sætte for mange ørreder ud på én gang. Ørreden er nemlig territoriehævdende, så hvis to ørreder får øje på hinanden, vil de straks slås om pladsen med det resultat, at den ene ofte dør. Der kan derfor være mange flere ørreder, hvis der er sten og planter i vandløbet, så ørrederne ikke kan se hinanden. Uden lystfiskerforeningernes store arbejde ville der formentlig ikke være mange ørreder at fiske efter i de danske vandløb.

